ഇസ്‌ലാമിന്റെ ജീവിതവീക്ഷണം

മണ്ണും വിണ്ണും ഒന്നിച്ച സങ്കരജീവിയാണ് മനുഷ്യൻ. രണ്ടിന്റെയും ലക്ഷണം അവൻ കാണിക്കും. മൃഗത്തേക്കാൾ താഴാനും മാലാഖയേക്കാൾ ഉയരാനും അവന് സാധിക്കും. ആത്മീയതയും ഭൗതികതയും കൂടിച്ചേർന്നപ്പോഴുണ്ടായ മനോജ്ഞ സംഗീതമാണ് മനുഷ്യൻ. 'മനുഷ്യൻ, എത്ര സുന്ദരമായ പദം' എന്ന് ഗോർക്കി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ബുദ്ധിയും ഭാവനയും ഇതരജീവികളിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനെ വേർതിരിക്കുന്നു. ആദിമ മനുഷ്യനെ മുതൽ ആധുനിക മനുഷ്യനെ വരെ അമ്പരപ്പിച്ചു ഭൂമിയും വാനവും. പ്രപഞ്ചത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവിന്റെ ഭാരം കൊണ്ട് വിനയാന്വിതനായി ശിരസ്സ് നമിച്ചത് ന്യൂട്ടനാണ്. ഐൻസ്റ്റൈനും അതു തന്നെ ചെയ്തു. ജിനോം രഹസ്യങ്ങൾ നമ്മെ കൂടുതൽ നമ്രശിരസ്കരാക്കുന്നു. ദൈവമേ എന്ന വിളി വേറെ എവിടെ നിന്നുമല്ല, നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ നിന്നുതന്നെയാണ്.

ദൈവവും പ്രപഞ്ചവും തമ്മിലും മനുഷ്യനും ദൈവവും തമ്മിലും മനുഷ്യനും പ്രപഞ്ചവും തമ്മിലുമുള്ള ബന്ധത്തെ കൃത്യമായി അടയാളപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ജീവിതവീക്ഷണം. 'ഇഹലോകത്തിലും സമൃദ്ധി ,പരലോകത്തിലും സമൃദ്ധി'എന്ന ഖുർആനിക വചനങ്ങളിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു ഇതിന്റെ കാതൽ. ജീവിതത്തെയും പ്രപഞ്ചത്തെയും പറ്റി ഇസ്‌ലാമിന് സ്വന്തമായ വീക്ഷണമുണ്ട്. അത് കലാസാഹിത്യദർശനങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ്. ശാസ്ത്രം കാണുന്നതിനപ്പുറവുമാണ്. മതം ശാസ്ത്രത്തിനു പിന്നിലല്ല ,മുന്നിലാണ്. 'ദൈവം എവിടെ' എന്നു ചോദിച്ചവരോട് അവൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത് പ്രപഞ്ചത്തിലേക്കു നോക്കാനാണ്.

ഇസ്‌ലാമിക ജീവിത വീക്ഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ മൂന്നാണ്. ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച ഇസ്‌ലാമിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഇതിൽ പ്രഥമവും പ്രധാനവും. ആരാണ് ദൈവം? ആരെയും ഉത്തരം മുട്ടിക്കുന്ന ചോദ്യം. ദൈവം ദൈവമാണ് എന്നു പറയുന്നതാകും ശരി. ഉപമയില്ലാത്തവൻ, അവന് മാതൃകയില്ല, മനുഷ്യന്റെ ഒരു പരിമിതിയും ദൈവത്തിനില്ല., അവൻ സർവശക്തൻ, സർവജ്ഞൻ. 'ലാഇലാഹഇല്ലല്ലാഹു' എന്ന അറബിവാക്യം ഇസ്‌ലാമിലെ ദൈവവിശ്വാസത്തെ കൃത്യമായി വ്യക്തമാക്കുന്നു.

'അല്ലാഹു' എന്ന അറബി പദത്തിന് മറ്റൊരു ഭാഷയിലും തുല്യമായ പദമില്ല. ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ഗുണങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളാൻ മാത്രമുള്ള സാരസമ്പൂർണത ഈ പദത്തിനുണ്ട്. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവ്, രക്ഷിതാവ്, നിയന്താവ്, ആരാധ്യൻ, പരമാധികാരി, നിരുപാധികം അനുസരിക്കപ്പെടേണ്ടവൻ തുടങ്ങി ദൈവം എന്തെല്ലാമാണോ അതെല്ലാം ഈ പദം ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ഗുണവും വേറെ ആർക്കുമില്ല. അവയെല്ലാം അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നതാണ് 'ലാഇലാഹഇല്ലല്ലാഹു' എന്ന വാക്യത്തിന്റെ രത്നചുരുക്കം.

ദൈവം പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചത് മനുഷ്യനു വേണ്ടിയാണ്. മനുഷ്യനെ

സൃഷ്ടിച്ചത് ദൈവത്തിനു വേണ്ടിയും. അതിനാൽ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഭൂമിയിലെ പ്രതിനിധിയാണ് മനുഷ്യൻ. ദൈവവും പ്രപഞ്ചവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ ഇവ്വിധമാണ് ദൈവം നിർണയിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളത്. ദൈവം പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവ് മാത്രമല്ല; പരമാധികാരികൂടിയാണ്. ആരാധ്യൻ മാത്രമല്ല; ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും അനുസരിക്കപ്പെടേണ്ടവനുമാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ വസ്തുക്കളും ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുന്നുണ്ട്. അനുസരണം പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന സ്വഭാവമാണ്. അനുസരണത്തിലാണ് അതിന്റെ നിലനിൽപ്പ്. അനുസരണം മനുഷ്യന്റെയും ഗുണമാണ്. എന്നാൽ ധിക്കരിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം കൂടി ജീവിതത്തിന്റെ ചില പ്രത്യേക മേഖലകളിൽ അവന് നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഇത് ഒരേ സമയം അവന്റെ മഹത്ത്വവും അധമത്വവും വിളംബരം ചെയ്യുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യം അവന്റെ മഹത്ത്വവും ആ സ്വാതന്ത്ര്യം ദുരുപയോഗം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ധിക്കാരം അവന്റെ അധമത്വവും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകപ്പെട്ട മേഖലകളിൽ സർവാത്മനാ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുമ്പോഴാണ് ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധി എന്ന പദവി അർഥപൂർണമാവുക. ഈ അനുസരണത്തിനാണ് ഇസ്‌ലാം എന്നു പറയുക. ജീവിതം മുഴുവൻ, മരണംപോലും ദൈവത്തിന് സമർപ്പിക്കാനാണ് ഇസ്‌ലാം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. എന്നുവെച്ചാൽ പള്ളിയും പാർലമെന്റും ദൈവത്തിനു വഴങ്ങണമെന്നും ആരാധനയും അദ്ധ്വാനവും ദൈവത്തിനു വേണ്ടിയായിരിക്കണമെന്നും. ഈ ആശയമാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ജീവിതവീക്ഷണം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്.

ഇസ്‌ലാമിന്റെ ജീവിതവീക്ഷണം ഒരേ സമയം ദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരവും മനുഷ്യന്റെ വിമോചനവും ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു. പരമാധികാരം (Sovereignty) ദൈവത്തിനു മാത്രം. അവൻ സർവാധിപതിയും സർവശക്തനുമാണ് നിസ്സംശയം. അവന്റെ അറിവും അനുവാദവും ഇല്ലാതെ ഒരിലപോലും പൊഴിയുന്നില്ല. രഹസ്യവും പരസ്യവും അവൻ അറിയുന്നു. ഭൂതവും ഭാവിയും അവൻ അറിയുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ? ഉത്തരം ലളിതമാണ്. ദൈവം ആരുടെയും സൃഷ്ടിയല്ല; എല്ലാറ്റിന്റെയും സ്രഷ്ടാവാണ്; സംരക്ഷകനും സംഹാരകനുമാണ്. പ്രവാചകനോട് ദൈവം പ്രഖ്യാപിക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടത് ഇങ്ങനെ: "പറയുക, അവൻ ദൈവം, ഏകൻ. ആരെയും ആശ്രയിക്കാത്തവൻ, എല്ലാവരും ആശ്രയിക്കുന്നവൻ, അവന് സന്താനങ്ങളില്ല, അവൻ ആരുടെയും സന്തതിയുമല്ല. അവൻ അതുല്യൻ". മനുഷ്യരെല്ലാം അവന്റെ ദാസന്മാർ, അവർക്കിടയിൽ അടിമയുംഉടമയുമില്ല, എല്ലാവരും തുല്യർ, ചീർപ്പിന്റെ പല്ലുകൾപോലെ. അടിമത്തത്തിന്റെ അടിവേരറുക്കുന്നു ഈ ദർശനം. ദൈവം കഴിഞ്ഞാൽ മനുഷ്യൻ, മനുഷ്യന് ബന്ധം ദൈവവുമായി. പുരോഹിതന്മാരും തന്നിഷ്ടം നടപ്പാക്കുന്ന ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരും മുതലാളിത്ത ദുഷ്പ്രഭുക്കന്മാരും സാമൂഹ്യദ്രോഹികളും സ്വാർഥംഭരികളും അതിന്റെ ശത്രുക്കളാണ്.

വെളിപാടിലുള്ള വിശ്വാസമാണ് ഇസ്‌ലാമിക ജീവിതവീക്ഷണത്തെ രൂപ

പ്പെടുത്തുന്ന രണ്ടാമത്തെ അടിസ്ഥാനം. ഏറ്റവും ആധികാരികമായ ഉറവിടവും അതുതന്നെ. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ പരിമിതി ഭേദിക്കാൻ മനുഷ്യനെ സഹായിച്ചത് വെളിപാടിന്റെ ഈ വെളിച്ചമാണ്. അതിഭൗതിക ജ്ഞാനമാണ് അതിലൂടെ നമുക്ക് ലഭിച്ചത്. വെളിപാട് നൽകാൻ മനുഷ്യരിൽനിന്ന് ദൈവം പ്രത്യേകം തെരഞ്ഞെടുത്ത മഹാമനീഷികളാണ് പ്രവാചകന്മാർ. പ്രവാചകശൃംഖലയിലെ ആദ്യകണ്ണി ആദമും അവസാനത്തെത് മുഹമ്മദുമാണ്. മുഹമ്മദിനുശേഷം പ്രവാചകന്മാർ വന്നിട്ടില്ല. മനുഷ്യന്റെ പ്രതിഭയും നാഗരികതയും പൂർണ വളർച്ചയുടെ ഘട്ടത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ പ്രവാചകനിയോഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയും മുഹമ്മദിന്റെ സന്ദേശം ലോകാന്ത്യം വരെ നിലനിർത്തുമെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു ദൈവം. മുഹമ്മദിന്റെ സന്ദേശം തീർത്തും പുതിയതല്ല. ആദം മുതൽ യേശു വരെ പ്രബോധനം ചെയ്ത ദിവ്യസന്ദേശത്തിന്റെ തുടർച്ചയും വളർച്ചയുമാണത്. മുൻ പ്രവാചകന്മാരുടെ അധ്യാപനങ്ങളെ അതു ശരിവെച്ചു. എന്നാൽ അതിൽ മനുഷ്യബുദ്ധി കൂട്ടിച്ചേർത്തത് തിരുത്തുകയും ചെയ്തു.

മുഹമ്മദ് ദൈവമല്ല. ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ മാത്രം. അദ്ദേഹം മനുഷ്യനാണ്. മനുഷ്യർക്ക് സന്ദേശം നൽകാൻ വേണ്ടി ദൈവം അവരിൽ നിന്ന് തെരഞ്ഞെടുത്ത പ്രത്യേക മനുഷ്യൻ. തന്റെ പദവിക്കനുസരിച്ച ജീവിതമാണ് അദ്ദേഹം നയിച്ചത്. അദ്ദേഹം കേവല സൈദ്ധാന്തികനായിരുന്നില്ല; പ്രയോക്താവുകൂടിയായിരുന്നു. ഇസ്‌ലാമിന്റെ ജീവിക്കുന്ന മാതൃകയായിരുന്നു. ആരാധനാലയത്തിന്റെ അകത്തളത്തിലിരുന്ന് അനുയായികളോട് ആജ്ഞാപിക്കുകയായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹം. ജീവിതത്തിന്റെ നടുമുറ്റത്താണ് അദ്ദേഹം നിലയുറപ്പിച്ചത്. കച്ചവടത്തിൽ, കൃഷിയിൽ, പള്ളിയിൽ, പാർലമെന്റിൽ, യുദ്ധക്കളത്തിൽപോലും അദ്ദേഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വെളിപാടനുസരിച്ചാണ് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചത്.

ദൈവം മുഹമ്മദിനെ അറിയിച്ച വെളിപാടുകളാണ് ഖുർആന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഖുർആൻ മുഹമ്മദിന്റെ വചനങ്ങളല്ല; ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ. ദൈവവചനങ്ങളുടെ വിശദീകരണമാണ് മുഹമ്മദിന്റെ ജീവിതം. മുഹമ്മദിന്റെ വാക്കും പ്രവൃത്തിയും ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ ഹദീസ് എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഇസ്‌ലാമിന്റെ ദ്വിതീയ പ്രമാണമാണ് ഹദീസ്. ആദ്യത്തെത് ഖുർആൻ. ഖുർആനും ഹദീസുമാണ് ഇസ്‌ലാമിക ജീവിത വീക്ഷണത്തിന്റെ ആധികാരിക രേഖകൾ.

സിനായ് മലക്കുമുകളിൽ മോസസ് വെളിച്ചം കണ്ടു, ഹിറാഗുഹയിൽ മുഹമ്മദ്നബിയും. ബോധി വൃക്ഷച്ചുവട്ടിലും വെളിച്ചമുണ്ടായിരുന്നു. വെളിച്ചം തേടിയുള്ള യാത്ര നമ്മെ പ്രവാചകസന്നിധികളിലെത്തിക്കുന്നു. അവിടെ തണലുണ്ട്, തെളിനീരുണ്ട്, ജീവിതത്തിന്റെ സാരവും സൗന്ദര്യവുമുണ്ട്, ഉത്തരമില്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരമുണ്ട്. എല്ലാ ഭാരങ്ങളും ഇറക്കിവെക്കാനുള്ള അത്താണിയും.

ദൈവം പ്രവാചകന്മാരോട് സംവദിച്ചു. പ്രവാചകന്മാർ ജനങ്ങളോടും.

അറിവിന്റെ പുതിയൊരു വഴി അവരിലൂടെ നമുക്ക് തുറന്നുകിട്ടി. ഈ അറിവ് ശാസ്ത്രത്തിനും യുക്തിക്കുമെതിരല്ല. അവയ്ക്കതീതമാണ്. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ പരിമിതികൾ ഭേദിക്കുന്ന പരമജ്ഞാനം. കാലങ്ങളെ അതിജീവിക്കുന്ന ശാശ്വതജ്ഞാനം.

പ്രവാചകന്മാർ പിറക്കുമ്പോൾ മരുഭൂമികൾ പൂക്കുന്നു. അവിടെ മൂല്യങ്ങളുടെ റോസാദളങ്ങൾ വിടരുന്നു. ആകാശം ഭൂമിയെ ചുംബിക്കുന്ന അനർഘ നിമിഷം. ഹൃദയങ്ങൾ കരുണാദ്രമാവുകയും മസ്തിഷ്കം ഏകാഗ്രമാവുകയും ചെയ്യുന്ന കാലം. സംസ്കാരവും നാഗരികതയും ഒപ്പത്തിനൊപ്പം അവിടെ ചുവട്‌വെക്കുന്നു. വികസനത്തിന്റെ സന്തുലിതാവസ്ഥ. ഒരു സംഗീതം പോലെ അപ്പോൾ ലോകം. പ്രവാചക യുഗങ്ങളിലല്ലാതെ വികസനത്തിന്റെ ഈ ലയം സംഭവിച്ചിട്ടില്ല.

വെളിപാടുകൾ കൊണ്ടല്ലാതെ ജീവിതത്തിന്റെ നിഗൂഢതകൾ നീക്കാനാവില്ല. ദൈവദൂതന്മാർ വിളംബരം ചെയ്ത അറിവുകൾ ഗൗരവപൂർവം പരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. പാരമ്പര്യമായി പകർന്നുകിട്ടേണ്ടതല്ല ദൈവവിശ്വാസം, പ്രപഞ്ചത്തെയും ജീവിതത്തെയും സംബന്ധിച്ച അഗാധജ്ഞാനത്തിൽ നിന്ന് ഉറവയെടുക്കേണ്ടതാണത്.

മരണാനന്തരജീവിതത്തിലുള്ള വിശ്വാസമാണ് ഇസ്‌ലാമിക ജീവിതവീക്ഷണത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ അടിസ്ഥാനം. മരണം എന്നും മനുഷ്യനെ അലോസരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിഷയമാണ്. മരണശേഷം എന്ത് എന്നതിനെപ്പറ്റി വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ നിലവിലുണ്ട്. ജീവിതത്തിന്റെ ക്ഷണഭംഗുരതക്കും അപൂർണതക്കും തൃപ്തികരമായ വിശദീകരണമാണ് ഇസ്‌ലാം നൽകുന്നത്.

ജീവിതം മരണത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നില്ല; ഇഹലോകജീവിതത്തിന്റെ നിഷ്കൃഷ്ടമായ വിചാരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരലോകത്ത് അത് തുടരും. മരിച്ചവരാരും തിരിച്ചുവരുന്നില്ല; ലോകം ഇതുവരെ അവസാനിച്ചില്ല എന്നതൊന്നും മരണാനന്തരം ഒന്നും സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നില്ല എന്നതിന് തെളിവാകുന്നില്ല. ഇഹലോകത്തിന്റെ സർവനാശവും പരലോകജീവിതവും സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ട് അന്ത്യദിനം സംഭവിക്കുന്നില്ല എന്ന് മുഹമ്മദ്നബിയോടും അന്നത്തെ ജനങ്ങൾ ചോദിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ സമയമാകുമ്പോൾ അത് സംഭവിക്കുമെന്ന് മാത്രമാണ് അന്ന് ദൈവം അതിനോട് പ്രതികരിച്ചത്. മരിച്ച് മണ്ണായതിനു ശേഷം പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ എന്നും അന്നത്തെ ആളുകൾ സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിന് അത് ആവർത്തിക്കാൻ പ്രയാസമില്ല എന്നാണ് അന്ന് നൽകിയ സമാധാനം. ഇതിനപ്പുറം യുക്തിബോധത്തെ ഞെക്കിപ്പിഴിയാനൊന്നും ദൈവം ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. പരലോകം സാമാന്യ യുക്തിയുടെ തേട്ടമായത്കൊണ്ടാകാം ഇത്. എന്താണ് ഈ സാമാന്യയുക്തി? സുകൃതം ചെയ്തവന് ഉചിത

മായ പ്രതിഫലം കിട്ടണം. പാപം ചെയ്തവന് ശിക്ഷയും. രണ്ടുപേരുടെയും പര്യവസാനമൊരുപോലെയായാൽ പറ്റില്ല. ഇഹലോകത്ത് ഇതിനൊന്നും സംവിധാനമില്ല. പരലോകത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ ഇഹലോകജീവിതം തീർത്തും അസംബന്ധമായിത്തീരും.

ലോകാവസാനത്തെപ്പറ്റിയും പുനരുജ്ജീവനത്തെപ്പറ്റിയും ശാസ്ത്രം പഴയപോലെ അന്ധമല്ല ഇന്ന്. പുതിയ കണ്ടെത്തലുകൾ അവയുടെ സാധ്യതയിലേക്ക് സൂചനകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. നിഷേധത്തെ ഒരു നിലക്കും അനുകൂലിക്കുന്നില്ല ഈ പുതിയ കണ്ടെത്തലുകൾ. എന്നാലും മരണാനന്തര ജീവിതം ശാസ്ത്രത്തിന് പുറത്തുള്ള ഒരു വിഷയമായി അവശേഷിക്കുകയാണ്. വിശ്വാസമേഖലയിലാണ് ഇപ്പോഴും അതിന്റെ സ്ഥാനം. ഇത് മരണാനന്തരജീവിതത്തിന്റെ മാത്രം പ്രശ്നമല്ല; ദൈവവിശ്വാസം പോലും ഒരർഥത്തിൽ അങ്ങനെയാണ്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നില്ല ദൈവവും. ഇതൊക്കെ ഇങ്ങനെത്തന്നെയാണ് വേണ്ടത് എന്നാണ് ഇതിന്റെ യുക്തിസഹമായ മറുവശം. ചിന്തയുടെയും അന്വേഷണത്തിന്റെയും മാനവ പുരോഗതിയുടെയും നിമിത്തങ്ങളായി ഈ നിഗൂഢതകൾ നിലനിൽക്കണമെന്ന് ദൈവം ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കണം. അതുകൊണ്ട് അതിഭൗതിക മേഖലയിലാണ് ഈ വിഷയങ്ങളുടെ സ്ഥാനം. അതിഭൗതികജ്ഞാനം ദൈവത്തിനു മാത്രമേയുള്ളൂ. ശാസ്ത്രത്തിന്റെയോ യുക്തിചിന്തയുടെയോ പരിധിയിൽ വരുന്നില്ല അത്.

ഭൗതികജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യബുദ്ധി പക്വതയാർജിക്കുകയും വിവേകം പ്രസരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നാൾ മുതൽക്കുള്ള ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിലെ സർവ അടക്കങ്ങളും അനക്കങ്ങളും വിചാരങ്ങളും വികാരങ്ങളും മരണാനന്തരം ദൈവികസന്നിധിയിൽ വിചാരണചെയ്യപ്പെടുകയും പരിശോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മരണാനന്തരമുള്ള ശാശ്വതജീവിതത്തിലെ ജയപരാജയങ്ങൾ നിർണയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നതാണ് പരലോകവിശ്വാസത്തിന്റെ കാതൽ. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഇസ്‌ലാമിന്റെ ജീവിതവീക്ഷണം സദാചാര ധാർമിക മാനുഷിക മൂല്യങ്ങളിലധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും സൃഷ്ടിപ്പിന് കാരണമാകുന്നു.

ദൈവം, പ്രവാചകൻ, പരലോകം ഇവയാണ് ഇസ്‌ലാമിക ജീവിത വീക്ഷണത്തിന്റെ മൂലശിലകൾ. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ബൃഹത്തായ ഒരു ജീവിതപദ്ധതിയും ഇസ്‌ലാം രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യജീവിതത്തെ ഒരു ഏകകമായാണ് ഇസ്‌ലാം കാണുന്നത്. അതിനെ വിഭജിക്കുന്ന എല്ലാറ്റിനോടും ഇസ്‌ലാം കലഹിക്കുന്നു. ആത്മീയതയെയും ഭൗതികതയെയും സമന്വയിപ്പിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഇസ്‌ലാമികജീവിതവീക്ഷണത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രത്യേകത. ഇസ്‌ലാമിനു മാത്രം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പ്രത്യേകതയാണിത്. മറ്റു ദർശനങ്ങൾ ഒന്നുകിൽ ആത്മീയതയിലേക്ക് അല്ലെങ്കിൽ ഭൗതികതയി

ലേക്കു ചാഞ്ഞ് കിടക്കുന്നു.

സമഗ്രവും സമ്പൂർണവുമാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ജീവിതവീക്ഷണം. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളെയും അത് സ്പർശിക്കുന്നു. വ്യക്തി, സമൂഹം, ആത്മീയം, ഭൗതികം, സാമ്പത്തികം, രാഷ്ട്രീയം എല്ലാം. ദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരമാണ് എല്ലാ മേഖലയിലും അത് ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നത്. ഇസ്‌ലാമിന്റെ രാഷ്ട്രീയ കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ച് ഭരണാധികാരി വെറും സേവകനാണ്. സാധാരണ പ്രജകൾക്കില്ലാത്ത ആനുകൂല്യങ്ങളോ അവകാശങ്ങളോ അയാൾക്കുണ്ടാവില്ല. ഏകാധിപത്യമോ സർവാധിപത്യമോ നിരുപാധിക ജനാധിപത്യമോ ഇസ്‌ലാം അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരം അംഗീകരിച്ച് ദൈവകൽപനകൾ അനുസരിച്ചു ഭരിക്കുന്നതിനുള്ള ജനപ്രാതിനിധ്യ വ്യവസ്ഥയാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ രാഷ്ട്ര സങ്കൽപത്തിലുള്ളത്. ഇത് തിയോക്രസിയിൽ നിന്നും ഡെമോക്രസിയിൽ നിന്നും ഭിന്നമാണ്.

ഇസ്‌ലാമിക സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിൽ സ്വത്തുടമ വ്യക്തിയോ സമൂഹമോ രാഷ്ട്രമോ അല്ല; ദൈവമാണ്. സൂക്ഷിപ്പുകാരന്റെ ചുമതലയാണ് മനുഷ്യനു നിർവഹിക്കാനുള്ളത്. മുതലാളിത്തത്തിൽ നിന്നും സോഷ്യലിസത്തിൽ നിന്നും ഭിന്നമാണ് ഈ വീക്ഷണം. വ്യക്തിയുടെ സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യം ഇസ്‌ലാം തടഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ, അത് സമൂഹത്തിന്റെ വിശാല താൽപര്യത്തിനു എതിരാവരുതെന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വത്തിൽ ദരിദ്രർക്ക് പ്രത്യേക അവകാശവും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചൂഷണത്തിന്റെ എല്ലാ വഴികളും കൊട്ടിയടച്ചിട്ടുണ്ട്. സമ്പത്തിന്റെ പ്രയോജനം അവകാശത്തിലൂടെയും അനുകമ്പയിലൂടെയും എല്ലാവർക്കും ഉറപ്പുവരുത്താൻ ഇസ്‌ലാമിക സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇസ്‌ലാമിനെ ഏറ്റവും ജനപ്രിയമാക്കിയത് അതിന്റെ സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥയാണ്. മനുഷ്യസമത്വം പൂർണമായ അളവിൽ ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥ ലോകത്തില്ല. സമ്പൂർണ സമത്വം ഇസ്‌ലാം വിളംബരം ചെയ്തു; നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ജന്മംകൊണ്ടും വർണംകൊണ്ടും ഉച്ചനീചത്വം കൽപിച്ചുപോരുന്ന ലോകത്ത് ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹം ഒരു വിസ്മയമാണ്. സമ്പത്ത്, വിദ്യാഭ്യാസം, അധികാരം ഒന്നും ഉച്ചനീചത്വത്തിന് പരിഹാരമായില്ല. നിയമവും അതിന്റെ മുമ്പിൽ തോറ്റു. എല്ലാവരും തോറ്റിടത്ത് ഒറ്റ പ്രഖ്യാപനംകൊണ്ട് ഇസ്‌ലാം സമത്വം സാധിച്ചു. "മനുഷ്യരേ, ഒരേ മാതാപിതാക്കളുടെ മക്കളാണ് നിങ്ങൾ". ഇപ്പോൾ രാജാവിനും അടിമക്കും തോളോട്തോൾ ചേർന്ന് നിൽക്കാമെന്നായി. രാജാവും അടിമയും തന്നെ ഇല്ലാതായി. രണ്ടുപേരും തുല്യാവകാശങ്ങളുള്ള മനുഷ്യരായി.

സമത്വം മാത്രമല്ല ഇസ്‌ലാം ലഭ്യമാക്കിയത്. അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരും നിരാലംബരുമായ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക അവകാശങ്ങളും അത് ഉറപ്പുവരുത്തി. മർദിതരും പീഡിതരും അവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവരും പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരുമായ ജനവിഭാഗത്തിന്റെ വിമോചനത്തിനും അവകാശങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുന്നതിനുമായി പോരാടാൻ ഇസ്‌ലാം അനുയായികളോട് കൽപിച്ചു. അത്

പുണ്യകർമമാണെന്ന് പഠിപ്പിച്ചു.

സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ, വൃദ്ധജനങ്ങൾ, രോഗികൾ, ദരിദ്രർ, അനാഥർ, അഭയാർഥികൾ - ഇവരുടെ മേൽ ഇസ്‌ലാം കാരുണ്യം ചൊരിയുന്നു. കണിശമാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ നീതിന്യായവ്യവസ്ഥ. നിയമലംഘനത്തിനും കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കുമുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുകയാണ് ഇസ്‌ലാമികനിയമങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്ന പ്രധാന ധർമം. ശിക്ഷിക്കുവാനല്ല; ശിക്ഷ ഒഴിവാക്കാനാണ് ഇസ്‌ലാമിന് താൽപര്യം. എന്നാൽ, സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രതികൂലമായിട്ടും തെറ്റ് ഒഴിവാക്കാൻ മാർഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും മനഃപൂർവം അത് ചെയ്യുന്നവരെ ഇസ്‌ലാമിക നീതിപീഠം ശിക്ഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. വ്യക്തമായ തെളിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നൽകപ്പെടുന്ന ശിക്ഷ മാതൃകാപരമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. കുറ്റം ചെയ്തവനെ ശിക്ഷിക്കുക, നീതി നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവന് അത് ലഭ്യമാക്കുക തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിലൊന്നും ഇസ്‌ലാം ഇളവ് അനുവദിക്കുന്നില്ല. കാരണം, അത് സമൂഹത്തിന് ദോഷം ചെയ്യും. മുഖംനോക്കാതെ നീതി നടപ്പാക്കാനാണ് ഇസ്‌ലാം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

ഇസ്‌ലാമിക വ്യവസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് വിശിഷ്യാ, അതിലെ നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ച് അധിക പേർക്കും അറിയാത്ത ഒരു വസ്തുതയുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമിക വ്യവസ്ഥിതിയുടെ വികാസക്ഷമതയും നവീകരണസിദ്ധിയുമാണത്. നൂറ്റാണ്ടുകൾ പഴക്കമുള്ള ഇസ്‌ലാമിക നിയമങ്ങൾ പുതിയ ലോകവുമായി എങ്ങനെ പൊരുത്തപ്പെടുമെന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന ധാരാളം പേരുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമിക നിയമ വ്യവസ്ഥയുടെ നവീകരണ ശേഷി അറിയാതെ പോയതാണ് ഈ തെറ്റിദ്ധാരണയുടെ ഹേതു. ഇസ്‌ലാമിക വ്യവസ്ഥിതിയുടെ മൗലിക തത്ത്വങ്ങൾ മാത്രമാണ് ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ മൗലിക തത്ത്വങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് വ്യവസ്ഥയെ കാലോചിതമായി വികസിപ്പിക്കേണ്ട ചുമതല മനുഷ്യന്റെ ഗവേഷണ ബുദ്ധിക്കാണ്. മനുഷ്യനു ലഭിച്ച മഹത്തായ അംഗീകാരം കൂടിയാണിത്.

ഇസ്‌ലാമിക വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ഈ വികാസക്ഷമതയാണ് ഇസ്‌ലാമിക ജീവിതവീക്ഷണത്തെ നിത്യനൂതനമായി നിലനിർത്തുന്നത്.

കൂടുതലറിയാൻ ബന്ധപ്പെടുക.

K.I.M.
P.B.No:48, I.S.T.Building, M.P.Road. Kozhikkode. 673001
e-mail: kimcalicut@gmail.com